

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.28, říjen 2016

Třídím, třídíš, třídíme, ...

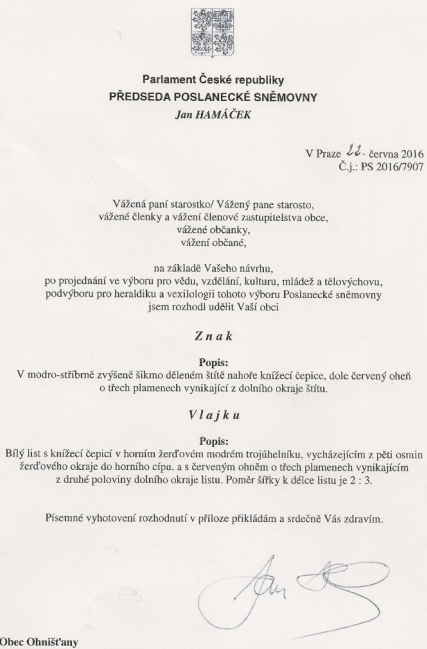
O likvidaci odpadů jsme psali již v několika obecních zpravodajích, ale jak je vidět, stále je to téma, ke kterému je potřeba se vracet.

Když nám v loňském roce přibyla povinnost řešit likvidaci biologických odpadů rostlinného původu, říkali jsme si, jestli zajištění kontejner bude někdo využívat. Ale jak se ukázalo, objem odpadu se postupně zvyšuje, ať už byl kontejner umístěn u hřbitova nebo po jeho přemístění k fotbalovému hřišti. Tato změna navíc umožnila vyřešit letitý problém odvozu trávy po posekání hřiště. Znovu připomínáme, co do tohoto kontejneru patří – tráva, plevel, listí, zbytky rostlin, piliny a dřevní štěpka, jemné nebo drcené větve, zemina z květináčů, zbytky ovoce a zeleniny, zbytky pečiva a obilovin, čajové sáčky, kávová sedlina, skořápky od vajec.

Jen je trochu zarážející, že i když je kontejner opravu velkoobjemový, najdou se v naší obci spoluobčané, kteří odpad tohoto typu odvezou za vesnici na hromadu, která navíc v případě přívalové vody skončí postupně v potoce a rybníce. Přitom, kde je kontejner umístěn a na co je určen všichni víme, a vzdálenost za vesnici je minimálně stejně dlouhá, možná i delší než cesta ke kontejneru.

Tak, jak se stále zvyšuje množství vytříděného odpadu, jsme nuceni postupně navyšovat i množství kontejnerů na tento odpad (především plasty). Je to samozřejmě v pořádku, čím více toho vytřídíme, tím více posílujeme obecní rozpočet o platby za tříděný odpad a svůj dobrý pocit, že jsme udělali něco pro životní prostředí. Na druhou stranu ale potřebujeme více místa pro umístění těchto kontejnerů a ta začínají vypadat tak trochu jako smetiště, které bychom určitě nikdo z nás nechtěli mít před svým domem. Když už je kontejner plný, není řešení nechat odpad pohozený vedle, pracovníci svozových firem ho sbírat nebudou. Stejně tak sklo z auta, luxfery, to co spadne vedle kontejnerů, ...

Eva Jiříčková

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 22.6.2016

Dne 22.6.2016 v Sále státních aktů Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky převzali zástupci obce, starostka Eva Jiříčková a místostarosta Zdeněk Chalupa, z rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pana Jana Hamáčka, dekret o udělení obecních symbolů – znaku a vlajky naší obce. Po slavnostním oficiálním aktu měli přítomní starostové a místostarostové možnost prohlédnout si jednací sál Poslanecké sněmovny.

Traktoriáda.

Dne 27.srpna 2016 se v Ohnišťanech konal 2.ročník srazu majitelů traktorů Zetor z celého našeho okolí. Po přihlášení všech traktorů si diváci mohli stroje prohlédnout, aby později hlasovali. Kolem půl dvanácté se traktory seřadily a 21 jich vyjelo na "spanilou jízdu" vesnicí. Potom se všechny traktory postavily na "tréninkové hřiště" a odtud -

pod řízením Martina Vraštila - vyjžděly na první - královskou - disciplínu. V nastalé pauze vystoupily ženy Dámského klubu Ohnišťany a také se mohli účastníci občerstvit.

Pak byla vysvětlena pravidla soutěže a začala jízda zručnosti a po ní slalom s pneumatikou. Začalo pouze několik soutěžících, brzy se přidávali další a další, ba i ženy! Na vítěze se i uzavíraly sázky! Dva traktory značky John Deere, kterých je majitelem Rolnické družstvo Králíky, povozily děti i dospělé, zatímco porota hodnotila proběhlou soutěž. Pak následovalo vyhlášení vítězů.

Jízdu zručnosti vyhrál pan Vašina z Myštevě - Zetor 3011, druhý byl Hlavatý Marcel - Zetor 3011, třetí Plch Martin - Zetor 5011.

Nejlepší Zetor - 1. místo Krejčí Josef ze Třténice - Zetor 4011, 2. místo Novotný Petr - Zetor 5611, 3.místo - Müller Václav - Zetor 6711.

Slalom s pneumatikou - 1.místo - Čáp Tomáš, 2. místo Šoltys Pavel, 3. místo - Hlavatý Marcel st..

V další soutěži žen v koulení pneumatikou - 1. místo - Deylová Pavlína, 2.místo - Čápková Lenka, 3. místo - Pecháčková Iva.

Po vyhlášení výsledků se losovaly vstupenky. Výhry do tohoto losování darovali sponzoři celé této soutěže a patří jim za to vřelé poděkování! Odpoledne pokračovalo ve sportovním klání.

Zúčastnilo se asi 30 dětí. I ony byly odměněny! A u táboráčku se opékaly burty! Večerní program byl vyplněn promítáním filmu Řachanda. A vlastně už nočním programem byl tanec!

Poděkování za tento dlouhý den patřilo členům Zetorklubu, Obecnímu úřadu, Dámskému klubu našich žen a všem dobrovolníkům, kteří se o dobré prožití celého dne starali!

Petr Novotný

Pranostiky na 4.čtvrtletí.

Říjen:

V říjnu hodně žaludů a bukvic oznamuje zimy víc.

Vějou-li v říjnu severní větry, nezdaří se obilí.

Jsou-li na podzim ještě bouřky, neuhoří dlouho mrazy.

Listopad:

Jestliže sníh listopadový dlouho zůstane, více než hnůj polím prospěje.

Ondřejův sníh, ten nám žito sněd.

Na svatého Martina - kouřivá se z komína.

Svatý Teodor - mrazy lezou z hor.

Prosinec:

Jsou-li v zimě po cestách ledy, podaří se výborně zelí.

Prší-li na Mikuláše nebo padá sníh, bude příští rok hodně hrachu.

Máme-li na Mládátka pěkné počasí, zvedou se příští rok brambory.

Mrazy když v prosinci ochabnou, znamenají zimu zlou.

Na suchý prosinec následuje suché jaro. L.Š.

Co nás nyní čeká ?

Změna času, která letos vyjde na 30. října, kdy si posuneme hodiny ve tři hodiny ráno zpátky o jednu hodinu, to znamená na dvě hodiny. Toto je lepší pro náš organismus než změna na letní čas. Budeme ráno o jednu hodinu déle spát. Tento posun se začal provádět v roce 1916 a důvodem bylo šetření energiemi. V dnešní době však potřeba šetření energiemi už zanikla. Bohužel, kromě Ruska, žádný stát tento přesun neprovedl i když je pro většinu lidí nepříjemný.

Zimní slunovrat.

Začíná astronomická zima. Slunce dosahuje nejnižší polohy na obloze, den je nejkratší, noc nejdelší. Oslavy zimního slunovratu byly u Slovanů nahrazeny vánočními. Slaví se od nepaměti a je to spojeno s koloběhem přírody. Den je stejně dlouhý jako noc - tedy 12 hodin. Po tomto období se noc opět začíná zkracovat a den prodlužovat. A opět vše půjde k jaru!

Každopádně - vám všem přejeme, abyste si vánoce užili co nejlépe - ve zdraví - klidu a spokojenosti !

Advent.

Letos připadá začátek adventu na 27.listopad. Advent je čas k uctívání Boha, andělů a ostatních neviditelných bytostí. Schyluje se k vánocům, vše dostává nádech jakési tajemnosti a přípravy na ně. Barvou adventu je fialová. Na konci adventu se připravují adventní věnce, jesličky, betlémy, peče se cukroví a vánočky a zdobí se vánoční stromky.

Vážení čtenáři, vážení občané Ohnišť'an!

Dovolte mi, abych vás požádal – skromně – o podporu. Rozhodl jsem se vstoupit do politiky jako nezávislý kandidát. Kandidovat do letošních krajských voleb mi nabídla lidryně hnutí Starostové a Východočeši.

Mnozí z vás vědí, že jsem neslyšící speciální pedagog a pracuji ve Speciálně pedagogickém centru Duháček v Hradci Králové (www.speduhacek.cz). Jako prezident Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel (ASNEP – www.asnep.cz) zastupuji více jak půl milionu lidí s handicapem sluchu v naší zemi. Založil jsem organizaci Pevnost (www.pevnost.com), kde školí neslyšící lektori českého znakového jazyka slyšící studenty/tlumočníky, kterých je v naší zemi katastrofální nedostatek. Cca 140 až 150 neslyšících má k dispozici pouze jednoho tlumočníka! V současné době zastávám pozici vedoucího Vyšší odborné školy oboru Tlumočnictví českého znakového jazyka v Hradci Králové (www.neslhk.com).

Milí občané, vím, že vás určitě zajímá, proč jsem se jako neslyšící rozhodl jít do politiky.

K mému rozhodnutí jsem měl dost zásadních důvodů. Sám na sobě jsem poznal, jak je nutné úzce spolupracovat se slyšícími politiky a úředníky, aby i ONI v praxi viděli a pochopili, co to je být neslyšícím. Aby pochopili, jak se má komunikovat s neslyšícím. Aby už „nerozhodovali o nás bez nás“. Smutné je, že téměř 99 % slyšících úředníků, pracovníků státní správy i politiků o životě a potřebách neslyšících vědí hodně málo nebo skoro vůbec nic. Nemají o nás informace. Neví, jaké máme problémy, kdo jsme, co je pro nás důležité, abychom byli platnými členy společnosti. Když píšu „my“, myslím tím neslyšící lidi od narození, ale i lidi nedoslýchavé, ohluchlé a lidi s kochleárním implantátem, který jim pomáhá slyšet. Jako prezident ASNEP jsem pochopil, jak je důležité přímo komunikovat s politiky a odpovědnými lidmi na úřadech, ministerstvech, kde vznikají zákony. Ověřil jsem si, že postupně učím všechny tyto lidi nebát se komunikovat s neslyšícími, pomáhám jim poznávat naše problémy a jsem moc rád, že se mění jejich přístup. Pochopil jsem, že politik může hodně věcí ovlivnit přímo, pomoci změnit věci k lepšímu rychleji a snadněji kultivovat společnost. Naše poslankyně za Královéhradecký kraj Martina Berdychová, která kandiduje za hnutí Starostů a Východočechů na hejtmanku kraje, mě do politiky přivedla a ukázala mi cestu. Podpořila mě, abych se nebál kandidovat. Hodně naší komunitě poslední tři roky pomáhala a naše problémy se staly jejími problémy.

Jak se s vámi slyšícími domluvím?

Nebojím se komunikovat, nebojím se konfrontace, nebojím se jít tvrdě za problémem. Se slyšícími komunikuji přes tlumočníka a všem chci ukázat, že není třeba se bát s neslyšícím člověkem komunikovat. Stejně tak budu komunikovat v zastupitelstvu, při jednáních na veřejnosti i s lidmi osobně. Ověřil jsem si zase sám na sobě, že hodně věcí se dá změnit, zlepšit, posunout kupředu jen tehdy, pokud bude politik ochoten naslouchat problémům obyčejných lidí vedle sebe. Nebude odtřazen od reality a bude přítomn poctivý.

Jaké jsou moje cíle v politice a priority, kterým se chci věnovat?

Pokud budu zvolen, vy a další lidé mi dáte důvěru a dostanu se do Zastupitelstva kraje, nechci řešit jenom diskriminaci neslyšících, vzdělávání neslyšících, chybějící tlumočníky a asistenty znakového jazyka, lepší přístupnost k informacím, dbát na kvalitní vzdělávání neslyšících dětí a mnoho dalších věcí. Chci se spolupodílet i na řešení problémů osob s dalšími zdravotními handicapem jako je nevidění, duševní a tělesné problémy, ale věnovat se i lidem v těžkých životních situacích. Chci vám všem naslouchat, být tedy pro vás a vaše problémy přenést do zastupitelstva kraje, kde je také rychle řešit. Jsem optimista a věřím, že všechny problémy jsou řešitelné. Stačí chtít, jít vytrvale a tvrdě za svým cílem a nebát se.

Milí občané.

Vaše rozhodnutí a vaše volba, kdo vás bude zastupovat v dalších 4 letech po volbách v kraji, je zásadní. Hodně z vás mě zná a ví, že jsem člověk pracovitý, poctivý, svědomitý a jdu tvrdě za svým cílem, když vím, že je správný. Pokud byste se rozhodli dát mi hlas a dozvědět se více o programu hnutí Starostové a Východočeši, nahlédněte na <http://www.starostoveavychodoces.cz/>. Nebo na FC: <https://www.facebook.com/starostove.kralovehradecky/>.

Pokud chcete o mně vědět víc, podívejte se na mou stránku: <http://www.starostoveavychodoces.cz/mgr-petr-vysucek/>. Podívejte se i na FC, stačí zadat mé jméno. Těším se na vaše dotazy, přání, problémy i upozornění na nedostatky v naší obci nebo v kraji, které je třeba v budoucnu řešit. Jsem připraven vám odpovědět. Můj mail: petr.vysucek@gmail.com.

Osobně jsem hrdý na to, že patřím mezi vás, že jsem jeden z vás a že jsem Východočechem! Děkuji za váš čas, vaši pozornost a třeba i za váš budoucí hlas. Na kandidátce hnutí Starostové a Východočeši mám číslo 8. Každý hlas se počítá!

Petr Vysuček

Plavíš-li se lodí - počítej s tím, že se namočíš.....! - přísloví.

Na co jsem se ptala na 28.plenárním zasedání.

Toto se konalo dne 24.srpna a z občanů se opět nikdo nezúčastnil, kromě dvou - už tradičně přítomných. A oba se důležitě naparovali, když je pí.starostka - jako hosty - vítala! Byl to pan Šimurda a já! Trochu málo - nemyslíte? Zeptala jsem se - po delší době - opět na poštu a na její znovuotevření. Bylo mi sděleno, že se kolem ní nic nekoná, pouze bylo vypsáno výběrové řízení na obsazení pracoviště. Nikdo se nepřihlásil. Dost mě to udivuje, na příklad zde je několik žen na mateřské dovolené - opravdu žádná z nich nemá zájem si přivydělat? Pokud vím, tak tento výdělek při mateřské je administrativně zcela bezproblémový!

Další projednávanou věcí byla požární nádrž - chcete-li - rybníček na návsi. Na výzvu obecního úřadu, aby se k tomuto bodu občané vyjádřili, se neozval nikdo, kromě pana Purmy na plenárním zasedání v březnu tohoto roku - myslím, že to bylo 17. zasedání! Zastupitelé tedy sami rozhodli a nechávají zpracovat návrh na úpravu jiného vzhledu návsi. Jen podotýkám - po účinku zlá rada!

A ještě mé osobní sdělení! Nejsem tu obecním strážníkem! Ale, doporučuji, najde-li někdo po vsi nepořádek, má několik možností! Buď to sdělit panu Šimurdovi, nebo na Obecním úřadu, nebo to napsat do Zpravodaje. Rozhodně nemá smysl vzkazovat to mně!! L.Š.

Tak, jako se jednoho dne narodí člověk nebo jiný tvor, tak se objevují i jiné – neživé věci, které někdo stvoří nebo jim dá jinou podobu.

Narozeniny

Nakonec se dočkala i roku 1949, kdy jí bylo vše, včetně domu, sebráno. Zůstala tam však bydlet a stala se zaměstnankyní Jednoty. Pak byl zrušen i její obchod a ona dál provozovala hospodu. Vše u ní vždy zářilo čistotou! Po celý život měla u svých zákazníků respekt, jako málokdo! Večer, když hosté uhasili celodenní žízeň, jim řekla: "Tak, hoši, běžte už domů! Ráno musíte vstávat do práce, tak ať se vyspíte!" A hoši dopili, rozloučili se a odešli.

Takto to vedla až do svého odchodu do důchodu roku 1957. Pak odešla k dceři Martě. Potom tam 4 roky pracovali manželé Chrudimských a po přestavbě vnitřních prostor vše převzali Markovi. A opět tam vládla pohoda a čistota. Jednota měla s touto provozovnou velké plány – měla se tam vybudovat kuchyně, kde by se vyvářelo. K tomu však nedošlo a nikdy se tam také nevystavěl byt pro hostinského, což byl jeden z mála nedostatků tohoto objektu. Je třeba jmenovat i další nájemce, kteří se po Markových v hostinci vystřídali! Byl to pan Plech, který tam zároveň mužům stříhal vlasy a holil je, pan Pokorný, paní Jitka Sanková a paní Hana Novotná. Brzy po 2. světové válce byla na dvoře postavena k sálu kabina pro promítání filmů. To byla pro obec také velká vymoženost! Filmy tam promítal pan Václav Kunt z č.p.150 a po něm pan Josef Bačo. Ale, kvůli té kabině se musel zbouřat na dvoře kuželník, který měl stále návštěvovatele a těm se nelíbilo, že už nemají možnost koulet kuželky! V sále také bylo různé tělocvičné nářadí Sokola a byla tam nacvičena všechna cvičení na Vsesokolské slety. Všechno to fungovalo do roku 1989, kdy skončila Jednota. Pak přišly majetkové restituace! A rodiny dětí Machkových – to už také nebyli žádní mladí lidé, dostaly celý objekt zpátky. A co s ním? Našli se tři odvážlivci a hospodu od Machkových koupili! Pronajali ji a nejdříve ji několik let provozovala paní Gabriela Řeháková, nyní Mádlová. Když svou činnost ukončila, vystřídala se tam celá řada nájemníků. Byli to – pan Pozler, pan Kolč, paní Nosková, paní Šulcová, paní Řezáčová a pan Syřiště, který tam v současné době působí. Myslím, že každý byl brzy vyláčen z představy, že tato hospoda je zlatý důl. Na to už přišli před tím oni tři majitelé a hospodu nabídli k prodeji. Nejdříve obecnímu úřadu! Každý čekal, jak to vlastně dopadne. Rozhodnout mělo obecní referendum, což se také stalo i když to mělo dost dramatický průběh! A i následky! Obec musela z obecního rozpočtu provádět spoustu investic za mnoho peněz, ale, po mnoha změnách a výměnách, hospoda funguje.

Sál byl tedy pro obec zachován! Každoročně se tu konají plesy a různé jiné společenské akce. Na příklad Klub důchodců a nyní Klub ohnišťanských dam pořádá už své tradiční prodejní výstavy, které jsou tak vyhledávané a navštěvované, že se na nich sejde třeba i 600 návštěvníků! I za toto zviditelnění naší obce zachování této hospody stojí!

A i když je to dnes stará dáma, má svůj půvab a přitažlivost. K narozeninám jí přejeme, aby byla stále nabitá hosty a ti aby v ní našli vždy laskavé přijetí a zacházení L.Š.

.....

A tak – před mnoha lety – na místě č.p. 137, stával malý domek, ve kterém bydlel jakýsi pan Sedláček a prodával tam šnaps – kořalku. Tento obchodník byl semitského původu a těm byl prodej alkoholu privilegovaně dán. Potom tuto činnost ukončil a svou židovnu prodal. Koupil ji pan Jan Šťovíček. Ten pocházel z onoho – vlastně už legendárního statku č.p.16. To je dům, kde později žila dlouhá léta rodina Pávova. Protože pan Šťovíček měl dost peněz, po koupi onu židovnu zbouřal a postavil zde, na tehdejší dobu velký dům, kde byl obchod a hostinec. Obchod – krám - byl v severní části domu a hostinec v jižní. Půdorysně zůstal dům stejný až do dnešních časů. A právě letos má tento objekt narozeniny – je mu 115 let!

Po Janu Šťovíčkovi převzal dům syn Josef. Ale jemu se povolání obchodníka a hostinského nějak nelíbilo! Odešel odtud do Bašnic – dnes už nevíme, zda se tam oženil nebo si tam našel jiný objekt svého podnikání. To bylo v roce 1913 – za rok vypukla 1.světová válka, on narukoval a ihned byl zabit! V roce 1913 však dům prodal panu Josefu Machkovi. Ten byl ve Smidarech řezníkem. Nevíme

to jistě, ale je pravděpodobné, že se sem přistěhoval už ženatý – možná i s dětmi – synem Josefem a dcerou Martou. V podnikání se mu dařilo a tak si mohl dovolit svůj dům upravit dle svých představ a potřeb. Ale, to až po válce – přesně v roce 1924. Do východní strany domu přistavěl sál a světe, div se! Na zem položil parkety! Rázem byl ve vsi velký taneční prostor, jaký nebyl široko – daleko!

Podnikání pana Machka se zdárně rozvíjelo až do chvíle, než zasáhla „vyšší moc“! Onemocněl a zemřel! To se stalo v roce 1939. Paní Machková se však ukázala jako velice statečná a silná osobnost. Krám i hospodu začala provozovat sama. Syn Josef se pedagogicky vzdělával, aby se stal učitelem a dcera Marta se provdala také za učitele pana Sýkoru, který pocházel z Nevratice a odstěhovali se do Nymburka.

Paní Machková vše zvládla obdivuhodně i po celou 2.světovou válku.

Když jsem 17. září 2015 přivítal první návštěvníky své hospody, nemyslel jsem, že čas utíká tak rychle! Ale, skutečně je to už víc než jeden rok! Než k tomu dni však došlo, trvalo to nejméně dva týdny! Jednak, byly prostory určitou dobu zavřené a za druhé, vše jsem si upravoval podle vlastní představy a i podle provozní potřeby. Každý máme svůj způsob práce! Teď už vím, kde co mám a stačí po tom jenom sáhnout. Bylo to

hodně náročné a nevím, zda bych do něčeho podobného šel znovu, ale asi ano, kdyby to bylo nutné! Je však pravda, že jsem do toho nešel sám – pomáhala mi celá moje rodina a právě v tom byla moje síla to dokázat. Postupně jsem se dozvídal, co asi moji zákazníci očekávají a budou chtít a poznával jsem, že ač jsou to všichni mí kamarádi, přeci jen se náš vzájemný vztah změnil. Z přátel se stali klienti – hosté – a začal jsem je vidět i z této druhé stránky. Nechci říkat, že je to stránka horší, ale je rozhodně jiná! Snad jsme si navzájem na sebe zvykli, protože se stále vracejí a já je očekávám!

Zažil jsem s nimi už jednu plesovou sezónu, různé dětské akce i akce dospělých, na sále i v menších počtech lidí – v lokále i v přilehlém salónku.

Protože se pořád volalo po teplé kuchyni – stalo se – vaříme, ale spíše dle přání a zájmu našich zákazníků .

Slaví se tu také různá životní výročí – narozeniny, svatby, svátky a nyní je tu velmi populární zapíjení narozených dětí. Všechny děti, které se tu v uplynulém roce narodily, budou mimořádně zdravé a úspěšné! Na jejich počest bylo proneseno a vypito hodně přípitků !

Myslím, že dělám pro spokojenost svých hostů vše, přijďte a přesvědčte se – bude te vítání!!
P.S.

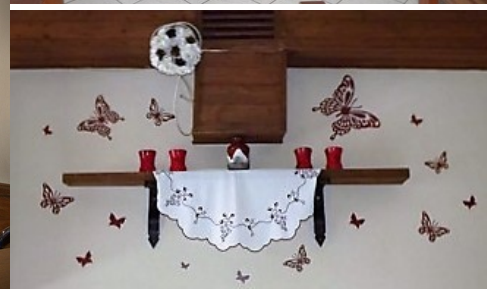
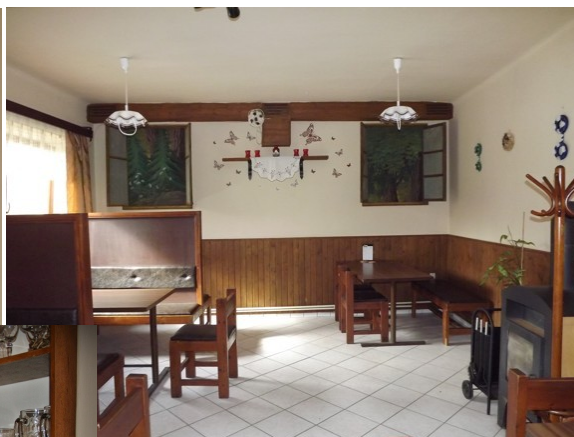
I já zvědavě nahlížím do prostor obecní hospůdky a myslím, že naši "radní" mohou být spokojeni! A rozhodně by byla spokojená i původní majitelka – paní Machková . Všude je vzorná čistota jako za „jejích časů „ a s tichou radostí prohlédneme různé dekory a ozdobná místa, která posunují tuto hospůdku do poněkud vyšší kategorie! A my víme, čím jsou to nápady a ruce, které tuto proměnu tady provedly!

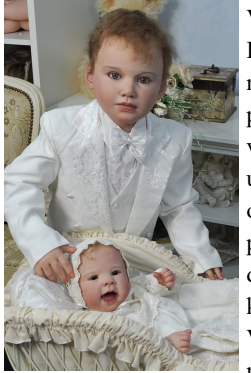
Takže, takové blahopřání k té stopatnáctce by mělo patřit – předně – obecnímu úřadu, že má stále potřeby a vzhled hospůdky na mysli!

Panu Syřištovi – ať o své hosty stále dobře pečuje a jeho mamince, ať má pořád tolik nápadů a uplatňuje je právě tady!

A nám hostům, abychom se tam dobře cítili, aby se nám nechtělo ani chodit domů!!
L.Š.

Pozvání na výlet do Troskovic

V okolí Ohnišťan najdeme mnoho krásných míst, která stojí za naše povšimnutí. Namátkově zmíním Braunův betlém, Kuks, Les království, u Lázní Bělohrad pak Byšičky a pohádkovou procházku podle rybníka Pardoubek, dále celý Český ráj, kde najdeme lákavých nabídek na procházku nespočet. Víím, že jsem nezmínila zdaleka všechny zajímavosti, ale snad mně to odpustíte. Ráda bych se s Vámi podělila o moje zážitky z návštěvy Muzea panenek a medvídků v Troskovicích, spojené s výletem po Českém ráji. Musím na sebe prozradit, že toto muzeum na mne zapůsobilo velmi silným dojmem. Muzeum lze spojit s návštěvou hradu Trosky, od kterého je necelý kilometr. Z více jak dvou tisíc exponátů panenek jsou zastoupeny jak panenky historické tak panenky sloužící k různým účelům (učební a výchovné, umělecké, dále panenky ztvárňující významné osobnosti, panenky k předvádění šperků či módy, dokonce zde najdete Páju a Jáju, které slouží jako demonstrační panenky kriminální policii. V dalších odděleních uvidíte i medvědy, dřevěné hračky a kočárky. Na mne však udělaly největší dojem panenky v novorozeneckém oddělení, které jsou ztvárněny naprosto realistic-

ky, jsou to unikáty, které jsou vytvořeny nejnovější technikou, spočívající ve velmi citlivém vrstvení a nanášení barev na vinylový či silikonvinylový základ, výsledkem je nejdokonalější a nejrealističtější vzeření této umělecké panenky. V muzeu jsem vyfotila hodně panenek, do textu příkládám jen zlomek svých fotografií. Návštěvu muzea všem vřele doporučuji, hlavně dětem, otevřeno mají, mimo pondělí, každý den do konce září a to od 10.⁰⁰ do 16.⁰⁰ hod. (15.³⁰ hod. poslední prohlídka). D.Marešová

Vzpomínka na dovolené

část našich spoluobčanů, kteří mají malé děti. Ale, i tito rodiče si poradili! Hned na začátku července mi sdělila maminka Adélky, že taky pojedou na dovolenou a na mou otázku kam že se vydají mi řekla, že jich jede celá parta do Mostku. Poprála jsem, aby si to hezky užili, hlavně ve zdraví, bez úrazu a v pěkném počasí, ale už se mi do hlavy hrnuly vzpomínky! Mostek – Mostek – co mi to říká? Ach, už vím! Asi před dvěma léty u nás zazvonila paní, představila se a řekla, že je z Mostku u Dvora Králové a že hledá statek, kde měla babičku a jezdila k ní na prázdniny. Byli to Horákové a ta paní chtěla ten dům vidět. Poslal ji za mnou někdo ze vsi. No, trochu jsem se zajíkla, ale pak jsem jí řekla, že je to docela blízko nás, ale že tam nikdo není a že na tom není moc vidět – prostě jsem chtěla ušetřit její city a vzpomínky. Trvala však na tom a tak jsem se tam s ní vydala. Copak, až k Pickovým to bylo všechno v pořádku! Pak jsme však museli vlézt do toho roští a bylo to docela dramatické. Byl s ní pán – asi manžel – a ten se snažil, abychom se tam vůbec prodrali. Konečně jsme byli na místě! Nějakým nepochopitelným zázrakem, ten barák stojí i když je úplně vydrancovaný, bez oken. Paní se dívala a pak se zeptala, no, dobře a kde je ten statek? Hledala jsem slova, kterými bych jí řekla, že před ním stojíme! Vysvětlovala jsem jí, že tam už asi čtyřicet let nikdo nebydlí, že z té rodiny už nikdo nežije. Paní vše uznávala, ale její zklamání bylo tak veliké, že přešlo i na mne. Loučily jsme se spolu docela smutně a ona mne požádala, abych jí podala zprávu, kdybych se o někom z té rodiny dozvěděla. Samozřejmě, že jsem se nedozvěděla nic a určitě se to ani nikdy nestane. Ale, jsem přesvědčená, že kdyby ta paní věděla, že je u nich v Mostku na dovolené tolik Ohnišťáků, tak by se mezi ně vypravila a vyprávěla jim o létu, které ve svém dětství trávila vždy v Ohnišťanech u babičky. L.Š

P.S. Jakmile jsem začala mluvit o tomto popisném čísle, ihned se mi vybavil jeho poslední majitel a věřte – nemohu jinak a musím zopakovat ty jeho slovesné výtvary, protože pan Antonín Horák byl mistr slova ve verších. Hovořil a vše se rýmovalo, nevím, jak to dokázal, ale ty jeho básničky se uchovaly do dneška! Několik jich zopakují – neodolám tomu!

Já jsem Tonda z lomu
a pospíchám domů.

Dobré jitro, pánové,
Vy střílíte jako Dánové.

Paní tlačí kočárek.
a nemá ani na párek.

A jaká to otázka
On střílí i pan Procházka!

Byl jsem nucen posekat lucen.
Sekal mi ho z Darů Kaska.
Já ti, Kasko, děkuju
tvoji ženu miluju.

Ohnišťany vesnice
radujte se slepice.
Váš hospodář Toník
postavil vám kurník.

Zmizí-li nám z dohledu najednou dům, cítíme to jako ztrátu. Chybí nám v prostoru a nutí nás zastavit své kroky, postát a zapřemýšlet! Jak jen to tenkrát bylo? Kdo a kdy byl úplně prvním majitelem? Kdesi jsem četla, že tam dům – nějaký – byl už před třicetiletou válkou a ta byla v letech 1618 – 1648. Tehdy se dvěma vedlejšími domy – dnes Pávovi a Kánských - tvořil jakýsi střed obce. Třicetiletá válka byl mocensko – nábožensko – politický konflikt, který zachvátil téměř celou Evropu a zničil všechno, včetně asi 1/3 lidí. Dlouho se nemohly země vzpamatovat, lidé byli různě přesídlováni, vše pustlo – venkov obzvlášť!

Léta utíkala a kdo vlastně v onom námi sledovaném statku žil, se už nedozvíme. První písemná – mně známá stopa – je z roku 1717 až 1788, kdy byl majitelem Jan Šťastný. O 80 let později však už to byl Šřovičkovský statek. V roce 1869 tam bydleli už čtyři Šřovičkovští, ale dalších 14 jich žilo v jiných domech, v číslech popisných 42, 106, 104, 141, 135. Určitě byli všichni zpříznění!

Podoba domu byla poplatná své době – došková střecha, roubené stavení a stejný osud.

Vystřídala se tam spousta nájemníků i majitelů. Došlo tam i k majetkovému rozdělení a samostatně vznikly velké statky, které my známe jako Pávův statek a Kánských. Potom se stali majiteli Novákoví a od nich dům koupil pan Macák ze Skřeněře. Ale, to už jsme ve 20. století. Pan Macák brzy ovdověl a v druhém manželství se přiznal do Nových Smrkovic. Dům zde však stále držel v majetku pro syna z prvního

manželství a pouze ho pronajímal. Asi v roce 1933 byl nájemcem František Prokůpek. Dne 21. května 1936 chalupa vyhořela, ale pan Macák zde nechal postavit nový malý domek.

Ten měl být pouze částí budoucího domu, k jeho stavbě však nikdy nedošlo. Za 2. světové války se v něm ubytovala rodina Pechova, po svém vyhnání z pohraničí Němci a bydleli tam až do konce války. Asi po 20 letech se tam přistěhovala rodina Ježkova. Pan František Ježek pocházel z č.p.111, jeho ženou byla Božena Šubrtová z č.p.66. Vychovali zde syna Jiřího, který založil svou rodinu mimo naši obec. Dům byl opět prázdný. A nyní, 13.8. v roce 2016 se tu objevila odklízecí firma a domek zbourala. A teď už není! Co bude dál, to nikdo neví! Tím odklizením se vlastně odhalila velikost té parcely, kde by mohlo stát domů hned několik! Bude znovu rodinou Macákových zastavěna? Nebo prodána? Zůstala tam však velká zajímavost! Odhalily se tam zbytky roubené stodoly, která je stará určitě několik století! Pro archeology by to byla pastva, pro mne je to symbolika uplývajícího času a velká podobnost lidskému životu! Byl! Kdysi pro někoho mnoho znamenal a najednou konec.....!

P.S.

Po třech dnech zmizely i zbytky té roubenky a vše je srovnáno se zemí! Jakoby tam nikdy nikdo nežil! L.Š.

Hasiči

Již od vzniku dobrovolných hasičů šla ruka v ruce požární ochrana spolu se vzájemným porovnáváním připravenosti jednotek na zásah. Nejlepší porovnávací metodou byly soutěže družstev či jednotlivců. Jinak tomu nebylo ani u našeho sboru, který se pravidelně těchto klání účastnil. Účast byla ovšem omezena na soutěže v rámci okrsku, maximálně našeho okresu. Ledy prolomil až tento rok náš velitel David Snopko. Ten se zúčastnil 26. června krajského kola soutěže v disciplínách TFA pro dobrovolné hasiče v Žernově. Na této soutěži byl poprvé a hned obsadil výborné čtvrté místo. Být čtvrtým nejlepším dobrovolným hasičem v TFA v kraji je nejen skvělý individuální úspěch, ale i dobrá reprezentace našeho sboru. Navíc úspěch umocnilo i to, že se kvalifikoval do celostátního kola. To se koná 1. října ve Štramberku a věřím, že nejen naši hasiči mu budou držet palce.

Mgr. DAVID SNOPKO

Pro ty, co mají povědomí o hasičském sportu, není soutěž TFA žádnou neznámou. Ostatním nastíním o čem jde. Zkrátka TFA pochází z anglického sousloví *Toughest Firefighter Alive*. V překladu to znamená "Nejsilnější hasič přežije". TFA je hasičský víceboj jednotlivců, který prověřuje fyzickou a psychickou připravenost hasičů. Hasič je ustrojen do zásahového obleku včetně zásahové prilby, dýchacího přístroje, rukavic a zásahových bot a simuluje práci hasiče při zásahu. Během závodu musí soutěžící zdolat 4 úseky.

1. úsek - soutěžící běží na stanovenou vzdálenost k přenosné stříkačce, k ní připojí dvě hadicová B vedení a za proudnice celé vedení rozvine na vzdálenost 55m; poté se přesune po trati a smotá dvě hadice B a uloží do boxu.

2. úsek - soutěžící doběhne k hammer boxu, uchopí obouruční 5 kg palici a provede 80 úderů do jeho konstrukce (střídavě nahoru a dolů), pak běží k tunelu, uchopí 20 kg závaží a pronese ho tunelem tam a zpět, doběhne k 80kg figuríně, uchopí ji a přemístí do stanovené vzdálenosti, běží k 3m bariéře, překoná ji a doběhne do cíle úseku.

3. úsek - soutěžící uchopí dva 20 l barely a uběhne danou vzdálenost, pak postupně dopraví 4 ks žebříků spojených po 2ks k budově, o kterou je opře, vystoupá po žebříku na lešení, pomocí lana vytáhne břemeno a sestoupí z lešení. Běží k motorové stříkačce a připojí k ní proudnici a doběhne do díle.

4. úsek - start je 20m od paty rozhledny, soutěžící po startu doběhne k rozhledně a po schodišti vystoupá na její vrchol. Cíl je na vrcholu rozhledny. Z.Chalupa

Zpráva ze hřiště

Svoji zprávu začnu kritikou. Do posledního zpravodaje jsem napsal, že někteří majitelé psů a pejsků chodí venčit své miláčky na hřiště.

Myslel jsem si, že nastane zlepšení, ale bohužel, nenastalo. Ale nevzdám to, i když mi přibyla další starost. Jedná se o kontejner na bio odpad na fotbalovém hřišti. To že se tam vozí větve ze stromů, nahnílá řepa, jablka, ale suť z nějaké stavby, nebo hlína, kterou dotyčný vysypal hned za vrátka a ještě je zavřel, aby to nepadalo na zem. Já potom musím ten bordel po druhých odházet, abych mohl uklidit trávu ze hřiště. A věřte je jí hodně.

Víc takových jako p. Pourová, Kmínková a Šulcová, které se snaží odpad hodit až dozadu.

Červenec je doba prázdnin a dovolených, tak není moc o čem psát. Ale jedna akce se uskutečnila, a to tradiční turnaj v malé kopané. Účast byla sice slabší, ale zápasy byly zajímavé a bylo na co koukat. Jenom trávník dostal zabrat, protože před ani po turnaji moc vody nespadlo, a proto vyšlapané fleky jsou vidět ještě nyní. Zúčastnilo se 12 týmů a hrálo se na třech hřištích.

Muži začali trénovat, ale doba nebyla moc příhodná a k tomu velká tepla, tak nebylo divu, že účast byla slabší.

Začátek soutěže byl vylosován na 14.8.2016 a první soupeř Nopolisy „B“. Prohra 4 : 3. Zápas slabší úrovně, ve kterém rozhodly chyby.

Ale ještě týden před mistrovským zápasem si na rozehrání domácí pozvali nedaleké Žlunice a těsně je porazili 4 : 3.

Další mistrovský zápas na domácím hřišti se odehrál 20. 8. 2016 proti nově složenému týmu RMSK Cidlina - Hlušice. Ten kvalitou příliš neoplýval a odjel poražen vysoko 8 : 0. Očití svědci dokonce tvrdili, že to mohlo být dvojciferné číslo. O týden později Ohnišťany zajížděli na horkou půdu na Nový Hradec „B“. Oslabení o čtyři hráče jich bylo 11 a to ještě nastoupil po dlouhé době L. Šoltys nejmladší a nemocný Dvořák. Domácí podporováním rozhodčím začali nápořem, ale byli to Ohnišťany, kdo celkem překvapivě z utkání vyšel vítězně. Výsledek 3 : 1.

Na čtvrtý zápas, který se hrál v Ohnišťanech, zavítal tým Nového Města a odešel poražen zaslouženě 5 : 1. Výsledky jsou dobré, ale soupeři, kteří prověří mužstvo Ohnišťan, teprve přijdou. Je potřeba, aby se naši hráči semkli a táhli za jeden provaz. A na konec poznámka: fotbal je kolektivní hra. To je asi tak vše o sportu.

Pátý srpen se zapsal do historie OHNIŠŤAN, neboť se na fotbalovém hřišti konalo první uzavření sňatku manželského páru a oddávající byla starostka Ohnišťan, Eva Jiříčková. Sňatek uzavřeli Martin Jeřábek a Marcela Říhová za účasti svatebčanů a přihlížejících spoluobčanů.

V sobotu 6. 8. 2016 se pořádala pouťová zábava pod pergolou, kterou společnými silami zajistili L. Hlavatý a Pavel Syříště. Hudba Petr Novotný.

V dalším týdnu se upravoval terén mezi probírkou a parkovištěm u hřiště. Rozvoz hlíny a její úpravu dělali p. Šimurda a p. Mrákota. Blížil se termín další velké akce, a to „TRAKTORIÁDA“, její druhý ročník. V týdnu se muselo uklidit a zamést parkoviště, posekat okolí, uklidit kabiny i WC, aby bylo vše připraveno a všude bylo čisto. O toto se postaral správce hřiště s manželkou.

Traktoriáda ale nebyla jedinou akcí toho dne. Následovala akce pro děti „UKONČENÍ PRÁZDNIN“, pro které byly připraveny různé soutěže a opékání párků. Na závěr byl pro děti i dospělé promítnut film „ŘACHANDA“, který se promítal po setmění pod širým nebem. Po skončení pohádky Tomáš Čáp pouštěl hudbu k tanci a poslechu. Tato celodenní kulturní akce se za hezkého počasí vydařila a již nyní se jistě všichni těšíme na příští rok.

L. Hlavatý.

Upozorňujeme, že uzávěrka příštího čísla bude 12. prosince 2016